

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
w sprawie **P W.** i **L. C.**,
skazanych z art. 291 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, w dniu 25 września 2024 r.,
kasacji wniesionych przez obrońców skazanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 5 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 300/22,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Płocku
z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt II K 38/20,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić obie kasacje jako oczywiście bezzasadne;**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. M. – Kancelaria Adwokacka w P., kwotę 1476 (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych, w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na korzyść skazanego L. C. jako jego obrońca ustanowiony z urzędu;**
- 3. zwolnić skazanego L. C. od ponoszenia wydatków postępowania kasacyjnego, obciążając nimi – w części przypadającej na tego skazanego – Skarb Państwa, natomiast obciążyć L. C. wniesioną opłatą od kasacji;**
- 4. obciążyć skazanego P W. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w części na niego przypadającej.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 30 listopada 2021 r., sygn. akt II K 38/20, P. W. został uznany za winnego tego, że:

I. od co najmniej 16 lutego 2016 r. do 24 września 2018 r. w P. i innych miejscowościach na terenie kraju, kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład której wchodził w różnych okresach czasu m.in. L. C. od co najmniej 16 lutego 2016 r. do co najmniej 12 sierpnia 2016 r. oraz inne ustalone i nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na nabywaniu, przechowywaniu, udzielaniu pomocy w zbyciu i ukrywaniu pochodzących z przestępstwa pojazdów samochodowych, poświadczania nieprawdy w dokumentach służących rejestracji samochodów, wyłudzenia poświadczeń nieprawdy, wyłudzenia kredytów i odszkodowań z tytułu ubezpieczeń komunikacyjnych,

tj. przestępstwa z art. 258 § 3 k.k., za które wymierzono mu karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

II. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 9 lutego 2016 r. a dniem 8 marca 2016 r. w m. B., woj. [...] działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabył od nieustalonej osoby za kwotę 15.000 zł, samochód marki M. o nr rej. [...]. i oryginalnym numerze identyfikacyjnym nadwozia [...]., wartości nie mniejszej niż 90.000 złotych, skradziony w nocy z 9/10.02.2016 r. w m. B. gm. P., na szkodę K. M., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł.

III. w tym samym czasie jak w pkt I w P. i C. woj. [...] nakłonił ustaloną osobę do usunięcia znaków identyfikacyjnych poprzez wymianę elementu karoserii z naniesionym oryginalnym numerem VIN o treści [...] w samochodzie marki M., zastąpienie jej elementem z numerem VIN o treści [...]1, pochodzącym z innego pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej.

tj. przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 16 czerwca 2016 r. a dniem 23 czerwca 2016 r. w bliżej nieustalonej miejscowości na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabył od nieustalonej osoby, samochód marki V. nr rej. [...] o oryginalnym numerze identyfikacyjnym nadwozia [...]2, o wartości 70.000 złotych, skradziony w nocy 15/16.06.2016 w m. C. na szkodę K. D., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

V. w tym samym czasie, jak w pkt III w P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami zeszlifował znak identyfikacyjny w postaci oryginalnego numeru VIN o treści [...]3, w samochodzie marki V. nr rej. [...] oraz usunął oryginalne fabryczne naklejki identyfikujące pojazd i zastąpił je innymi zawierającymi nieprawdziwe dane z numerem VIN o treści [...]4 przypisanym do innego pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 14 listopada 2016 r. a dniem 9 grudnia 2016 r. w m. O., pow. m., woj. [...], działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego,

nabył za kwotę 6000 złotych od ustalonej osoby samochód marki V. o nr rej. [...] i oryginalnym numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN [...]5, wartości nie mniejszej niż 25.000 zł, skradziony w nocy z 13/14.11.2016 w M. na szkodę A. G., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

VII. w tym samym czasie jak w pkt VIII, w P., woj. [...] działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami usunął znak identyfikacyjny w postaci oryginalnego numeru VIN o treści [...]6 w samochodzie marki V. o nr rej. [...] oraz oryginalne fabryczne naklejki identyfikujące pojazd i zastąpił je innymi zawierającymi nieprawdziwe dane z numerem VIN o treści [...]7, pochodzącym z innego pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 10 sierpnia 2016 r. a dniem 31 sierpnia 2016 r. w m. O., pow. m., woj. [...], działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabył od ustalonej osoby za kwotę 5500 złotych, samochód marki A., nr rej [...] o oryginalnym numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN [...]8, wartości nie mniejszej niż 30.800 złotych, skradziony w nocy 09/10.08.2016 w m. R., na szkodę L. T., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

IX. w tym samym czasie jak w pkt X w P., nakłonił ustaloną osobę do usunięcia znaków identyfikacyjnych poprzez zeszlifowanie znaku identyfikacyjnego w postaci oryginalnego numeru VIN o treści [...]9 w samochodzie marki A. nr rej [...] i zastąpienie go numerem VIN o treści [...]9, pochodzącym z innego pojazdu oraz usunięcia oryginalnych fabrycznych naklejek identyfikujących pojazd i zastąpienie

ich innymi zawierającymi nieprawdziwe dane, w tym numer VIN o treści [...]9, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

X. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 15 października 2016 r. a dniem 28 października 2016 r. w m. O., pow. m. woj. [...], działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabył od ustalonej osoby za kwotę 5500 złotych, samochód marki A.1, koloru srebrnego rok produkcji 2004 o nr rej. [...] o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN [...]10, wartości nie mniejszej niż 32.000 zł, skradziony w dniu 15.10.2016 r. w m. B. 30 na szkodę P. S., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

XI. w tym samym czasie jak w pkt XII w P., nakłonił ustaloną osobę do uśnięcia znaków identyfikacyjnych poprzez zeszlifowanie znaku identyfikacyjnego w postaci oryginalnego numeru VIN w samochodzie marki A. koloru srebrnego rok produkcji 2004 i zastąpienie go numerem VIN o treści [...]11. pochodzącym z innego pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej. tj. przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XII. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 19 lipca 2016 r. a dniem 12 sierpnia 2016 r. w m. O., pow. m., woj. [...], działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, udzielił pomocy w nabyciu od ustalonej osoby za kwotę 5500 złotych, samochód marki A. [...], koloru czarnego rok produkcji 2006 o nr rej. [...], o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN [...]12., wartości nie mniejszej niż 28.000 zł, skradziony w dniu 19/20 lipca 2016 r. w M. na szkodę G. L., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 80 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

XIII. w nieustalonym bliżej dniu, na początku 2016 r., w bliżej nieustalonej miejscowości na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabył od nieustalonej osoby za kwotę 30.000 złotych, samochód marki A., rok produkcji 2015, o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN [...]13. o nieustalonym nr rejestracyjnym i nieustalonej wartości, skradziony w dniu 4 marca 2016 r. w m. S. (Belgia), na szkodę firmy D. z siedzibą w L., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

XIV. w tym samym czasie jak w pkt XVII w P., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami usunął znaki identyfikacyjne poprzez zeszlifowanie oznaczenia identyfikacyjnego w postaci oryginalnego numeru VIN w samochodzie marki A., rok produkcji 2015, i zastąpienie go numerem VIN o treści [...]14. pochodzącym z innego pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 20 sierpnia 2016 r. a dniem 31 sierpnia 2016 r. w m. O., pow. m., woj. [...], działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabył od ustalonej osoby, samochód marki A. nr rej. [...], o oryginalnym numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN [...]14., o wartości 60.000 zł, skradziony w dniu 20.08.2016 r. w m. M.1. na szkodę D. L., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

XVI. w tym samym czasie jak w pkt XIX w P., nakłonił ustaloną osobę do usunięcia znaków identyfikacyjnych w samochodzie marki A. poprzez zeszlifowanie znaku identyfikacyjnego w postaci oryginalnego numeru VIN o treści [...]14. oraz fabrycznych naklejek identyfikujących ten pojazd i zastąpienie ich innymi zawierającymi nieprawdziwe dane z numerem VIN o treści [...]15., pochodzącymi z innego pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 3 czerwca a dniem 5 czerwca 2016 r. w bliżej nieustalonej miejscowości na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi dotychczas osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabył od nieustalonej osoby, samochód marki V. nr rej. [...], o oryginalnym numerze identyfikacyjnym nadwozia [...]15., o wartości 20.000 złotych, skradzionym w nocy z 02/03.06.2016 w m. S. na szkodę M. P., a następnie zbył przedmiotowy pojazd K. S. za kwotę 17.000.00 zł, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

XVIII. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 5 czerwca a dniem 8 czerwca 2016 r. w P. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi dotychczas osobami nakłonił nieustaloną osobę do usunięcia znaków identyfikacyjnych poprzez wymianę elementu karoserii z naniesionym oryginalnym numerem VIN o treści [...]15., a także usunięcia plastikowych nalepek identyfikacyjnych w samochodzie marki V. nr rej. [...], i zastąpienie ich elementem z numerem VIN o treści [...]16., pochodzącym z innego pojazdu oraz nowymi

nalepkami identyfikacyjnymi i tablicami rejestracyjnymi [...], przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XIX. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 4 lipca a dniem 2 sierpnia 2016 r. w P. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi dotychczas osobami nakłonił nieustaloną osobę do usunięcia znaków identyfikacyjnych poprzez wymianę elementu karoserii z naniesionym numerem VIN o treści [...]16., a także usunięcia plastikowych nalepek identyfikacyjnych w samochodzie marki V. o nr rej. [...], i zastąpienie ich elementem z numerem VIN o treści [...]18., pochodzącym z innego pojazdu oraz nowymi nalepkami identyfikacyjnymi i tablicami rejestracyjnymi [...], przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XX. w dniu 2 sierpnia 2016 r. w P. i N. woj. [...], działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, przyjął samochód V., z którego usunięto oryginalny numerze nadwozia VIN o treści [...]19. i nr rej. [...], wartości 20.000 złotych, skradziony w nocy z 02/03.06.2016 w m. S. na szkodę M. P., a następnie zastąpiono elementem z numerem VIN [...]18., pochodzącym z innego pojazdu oraz nowymi nalepkami identyfikacyjnymi i tablicami rejestracyjnymi [...], po czym sprzedał go w N. M. C. za kwotę 16.000.00 zł, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł.

Sąd *meriti*, na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. za pozostające w zbiegu przestępstwa orzekł wobec oskarżonego P. W. karę łączną 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 500 stawek

dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 40 złotych.

Tym samym wyrokiem L. C. został uznany za winnego tego, że:

XXI. w okresie od co najmniej 16 lutego 2016 r. do co najmniej 12 sierpnia 2016 r. w P. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu m.in. z P. W. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na nabywaniu, przechowywaniu, udzielaniu pomocy w zbyciu i ukrywaniu pochodzących z przestępstwa pojazdów samochodowych, poświadczania nieprawdy w dokumentach służących rejestracji samochodów, wyłudzenia poświadczeń nieprawdy, wyłudzeniu kredytów i odszkodowań z tytułu ubezpieczeń komunikacyjnych,

tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XXII. w nieustalonym bliżej dniu, od stycznia 2016 r. do dnia 17 lutego 2016 roku w P. woj. [...] działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, za pomocą wprowadzenia w błąd polegającego na złożeniu nieprawdziwego oświadczenia odnośnie okoliczności dotyczących powstania szkody tj. kradzieży samochodu marki A. o nr rej. [...], doprowadził Towarzystwo Ubezpieczeń SA w S.1. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wypłatę odszkodowanie w wysokości 72.000 zł na rzecz Bank SA, w ten sposób, że nakłonił M. J. właściciela samochodu marki A. o nr rej. [...], na którego zakup Bank SA udzielił kredytu, do upozorowania jego kradzieży, a następnie w bliżej nieustalonych dniach stycznia 2016 r. pomógł wymienionemu w zbyciu tego pojazdu, pośrednicząc w jego sprzedaży bliżej nieustalonej osobie, po czym dostarczył M. J. podobny w wyglądzie samochód tej samej marki zaopatrzony w oryginalne tablice rejestracyjne [...], którym wymieniony w dniu 02.02.2016 r. przyjechał na parking na terenie Galerii Handlowej w P., gdzie ustalona osoba dokonała jego fikcyjnej kradzieży,

tj. przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek

dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 30 złotych;

XXIII. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 9 lutego 2016 r. a dniem 8 marca 2016 r. w m. B., woj. [...] działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabył od nieustalonej osoby za kwotę 15.000 zł, samochód marki M. o nr rej. [...] i oryginalnym numerze identyfikacyjnym nadwozia [...]21., wartości nie mniejszej niż 90.000 złotych, skradziony w nocy z 9/10.02.2016 r. w m. B. gm. P.1., na szkodę K. M., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 70 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł;

XXIV. w tym samym czasie jak w pkt III w P. i C. woj. [...] udzielił pomocy ustalonej osobie do przerobienia znaków identyfikacyjnych w samochodzie marki M. z oryginalnym numerem VIN o treści [...] poprzez dostarczenie elementu karoserii z naniesionym numerem VIN o treści [...]22., pochodzącym z innego pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

XXV. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 3 czerwca a dniem 5 czerwca 2016 r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi dotychczas osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, przyjął samochód marki V. nr rej. [...], o oryginalnym numerze identyfikacyjnym nadwozia [...]15., o wartości 20.000 złotych, skradzionym w nocy z 02/03.06.2016 w m. S. na szkodę M. P., a następnie dorobił do przedmiotowego pojazdu kluczyki, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 70 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł;

XXVI. w dniu 4 lipca 2016 r. w C. woj. [...] działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, używając dorobionego kluczyka włamali się do samochodu VW T5 o nr rej. [...] wartości 17 tys. zł. należącego do K. S. i zabrali go w celu przywłaszczenia,

tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 30 złotych;

XXVII. w dniu 27 września 2016 roku w P. woj. [...] działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd polegającego na złożeniu nieprawdziwego oświadczenia odnośnie okoliczności dotyczących powstania szkody w samochodzie osobowym marki M., klasa S” o numerze rejestracyjnym [...]22., usiłował wyłudzić z P.3. S.A. odszkodowanie w wysokości 7898,60 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę decyzję w zakresie wypłaty żądanego odszkodowania,

tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 30 złotych;

XXVIII. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 16 czerwca 2016 r. a dniem 23 czerwca 2016 r. w bliżej nieustalonej miejscowości na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, przyjął i pomógł w ukryciu, samochód marki V. nr rej. [...] o oryginalnym numerze identyfikacyjnym nadwozia [...] 23., o wartości 70.000 złotych, skradziony w nocy 15/16.06.2016 w m. C. na szkodę K. D., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 70 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

XXIX. w nieustalonym bliżej dniu, pomiędzy dniem 19 lipca 2016 r. a dniem 12 sierpnia 2016 r. w m. O., pow. m., woj. [...], działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi

osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, udzielił pomocy w nabyciu od ustalonej osoby za kwotę 5500 złotych, samochód marki A. 2.0 TDI, combi 4F, koloru czarnego rok produkcji 2006 o nr rej. [...], o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN [...]12., wartości nie mniejszej niż 28.000 zł, skradziony w dniu 19/20 lipca 2016 r. w M. na szkodę G. L., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 70 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł;

XXX. w nieustalonym bliżej dniu, na początku 2016 r., w bliżej nieustalonej miejscowości na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami wiedząc, że rzecz została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, nabył od nieustalonej osoby za kwotę 30.000 złotych, samochód marki A., rok produkcji 2015, o numerze identyfikacyjnym nadwozia VIN [...]13. o nieustalonym nr rejestracyjnym i nieustalonej wartości, skradzionym w dniu 4 marca 2016 r. w m. S. (Belgia), na szkodę firmy D. z siedzibą w L., przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywy w wymiarze 70 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł;

XXXI. w tym samym czasie jak w pkt IX w P. woj. [...] działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami usunął znaki identyfikacyjne poprzez zeszlifowanie oznaczenia identyfikacyjnego w postaci oryginalnego numeru VIN w samochodzie marki A., rok produkcji 2015, i zastąpienie go numerem VIN o treści [...]14. pochodzącym z innego pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

tj. przestępstwa z art. 306 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd *a quo*, na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 i 2 k.k. za pozostające w zbiegu przestępstwa orzekł wobec oskarżonego L. C. karę łączną 4 lat i 6 miesięcy

pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 350 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 30 zł.

Od tego wyroku apelację wnieśli obrońcy oskarżonych.

Obrońca L. C. – podnosząc zarzuty mającego wpływ na treść wyroku naruszenia prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. a konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a także wskazując, z ostrożności procesowej, na rażącą niewspółmierność kar jednostkowych i kary łącznej wymierzonych ww. oskarżonemu – wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania albo o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie kary w najniższym możliwym wymiarze.

Pierwszy obrońca P. W. – podnosząc zarzuty mającej wpływ na treść zaskarżonego wyroku obraży przepisów postępowania (art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.; art. 167 w zw. z art. 170 par 1 pkt 2) i 5) k.p.k.), błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia i mających wpływ na jego treść oraz z podnosząc, ostrożności procesowej, zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu P. W. kary łącznej 6 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny – wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. W. od popełnienia przypisanych mu czynów, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie oskarżonemu wymierzonej kary pozbawienia wolności do dolnej granicy ustawowego zagrożenia, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Drugi obrońca P. W. – podnosząc zarzuty naruszenia przepisów postępowania (art. 7, 410, 424 § 1 pkt 2 k.p.k.) skutkującego błędem w ustaleniach faktycznych oraz podnosząc zarzut samoistnych błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mających wpływ na jego treść oraz z ostrożności procesowej rażącej niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia – wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 5 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 300/22, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1) w odniesieniu do oskarżonego P. W. :
 - a) uchylił rozstrzygnięcia o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny;
 - b) uniewinnił oskarżonego od popełnienia czynów opisanych w punktach I, XVIII, XIX i XX, i w tym zakresie kosztami procesu obciążył Skarb Państwa;
 - c) w odniesieniu do czynów z punktów II, IV, VI, VIII, X, XII, XIII, XV i XVII z ich opisu wyeliminował stwierdzenia, że oskarżony dopuścił się czynów, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz przyjął, że oskarżony działał tylko wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, a co do czynu z pkt XVII, że działał samodzielnie, a nadto z podstawy prawnej skazania i wymiaru kary za te czyny wyeliminował art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k.; ponadto, przyjmując, iż powyższych czynów oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 400 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 złotych;
 - d) w odniesieniu do czynów z punktów III, V, VII, IX, XI, XIV, XVI wyeliminował stwierdzenia, że oskarżony dopuścił się czynów, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, a co do czynu z pkt. VII także stwierdzenie o współdziałaniu z nieustalonymi osobami, a nadto z podstawy prawnej skazania i wymiaru kary za te czyny wyeliminował art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k.; ponadto, przyjmując, iż powyższych czynów oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, na podstawie art. 306 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności;
 - e) na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k., za zbiegające się ciągi przestępstw orzekł wobec oskarżonego karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 2) w odniesieniu do oskarżonego L. C. w ten sposób, że:
 - a) uchylił rozstrzygnięcia o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny;
 - b) uniewinnił oskarżonego od popełnienia czynu z punktu XXI, i w tym zakresie kosztami procesu obciążył Skarb Państwa;

c) w odniesieniu do czynów z punktów XXIII, XXV, XXVIII, XXIX i XXX wyeliminował stwierdzenia, że oskarżony dopuścił się czynów, działając w zorganizowanej grupie przestępczej oraz przyjął, że oskarżony działał tylko wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, a nadto z podstawy prawnej skazania i wymiaru kary za te czyny wyeliminował art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k.; ponadto, przyjmując, iż powyższych czynów oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 30 złotych;

d) w odniesieniu do czynów z punktów XXIV i XXXI wyeliminował stwierdzenia, że oskarżony dopuścił się czynów, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, a nadto z podstawy prawnej skazania i wymiaru kary za te czyny wyeliminował art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k.; ponadto, przyjmując, iż powyższych czynów oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, na podstawie art. 306 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

e) na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. i art. 4 § 1 k.k., za zbiegające się przestępstwa i ciągi przestępstw orzekł wobec oskarżonego karę łączną 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;

III. utrzymał w mocy wyrok w pozostałej części.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacjami obrońców skazanych.

W kasacji obrońcy P. W. podniesiono następujące zarzuty:

1. rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego wyrażonych w art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez akceptację przez Sąd Apelacyjny w Łodzi oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy w Płocku z naruszeniem zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co spowodowało uznanie oskarżonego P. W. za winnego zarzucanego mu czynu, przy czym naruszenie to miało istotny wpływ treść orzeczenia;

2. rażące naruszenie przepisów prawa karnego procesowego wyrażonych w art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez akceptację przez Sąd Apelacyjny w Łodzi oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy w Płocku w świetle okoliczności jedynie przemawiających na niekorzyść P. W. przy jednoczesnym nieuwzględnieniu okoliczności przemawiających na jego korzyść, co skutkowało uznaniem go winnego zarzucanego czynu, podczas gdy okoliczności sprawy wskazują na to, iż P. W. jest niewinny;

3. błąd w ustaleniach taktycznych przyjętych za postawę orzeczenia a polegających na przyjęciu, że oskarżony P. W. dopuścił się zarzuczanych mu czynów, podczas gdy brak jest jednoznacznych i wystarczających dowodów świadczących o jego winie;

4. naruszenie przez Sąd Apelacyjny w Łodzi art. 433 § 2 k.p.k. poprzez przeprowadzenie przez Sąd nierzetelnej kontroli odwoławczej.

Na podstawie tak sformułowanych zarzutów autor kasacji wniósł o uniewinnienie oskarżonego, a z ostrożności procesowej o „uchylenie w całości zaskarżonego orzeczenia oraz poprzedzającego je orzeczenia Sądu Okręgowego w Płocku, II Wydział Karny i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi, celem ponownego rozpoznania”.

W kasacji obrońcy L. C. sformułowano następujące zarzuty:

I. rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., poprzez brak szczegółowego rozpoznania poszczególnych zarzutów w zawartych w apelacji, w sytuacji gdy Sąd II instancji miał bezwzględny obowiązek rozpoznać indywidualnie wszystkie zarzuty zawarte w apelacji; powyższe uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem w przypadku rozpoznania tych zarzutów Sąd II instancji powinien był wydać odmienny wyrok i zmienić zaskarżony wyrok poprzez uniewinnienie skazanego w zakresie czynów określonych w pkt XXIII, XXV, XXVIII, XXIX i XXX, XXIV i XXXI, ewentualnie uchylić zaskarżony wyrok w całości lub w części;

II. rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 424 § 2 k.p.k., poprzez

nieprzytoczenie wszystkich okoliczności, które Sąd miał na względzie przy wymiarze poszczególnych kar, podczas gdy Sąd miał obowiązek ich powołania; powyższe uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem Sąd II instancji powinien był wydać odmienny wyrok i zmienić zaskarżony wyrok poprzez uniewinnienie skazanego w zakresie czynów określonych w pkt XXIII, XXV, XXVIII, XXIX i XXX, XXIV i XXXI aktu oskarżenia, ewentualnie zmniejszyć karę we wskazanym zakresie, ewentualnie uchylić zaskarżony wyrok w całości lub w części;

III. rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 433 § 2 k.p.k., poprzez rażąco nieprawidłowe utrzymanie przez Sąd II instancji wymierzonych skazanemu przez Sąd I instancji rażąco niewspółmiernych kar za czyn określony w pkt. XXVII w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 30 złotych, w sytuacji gdy stopień społecznej szkodliwości czynu zabronionego przypisanego skazanemu, stopień jego zawinienia uzasadniają wymierzenie kar łagodniejszych, tj. 6 miesięcy pozbawienia wolności,

IV. rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 433 § 2 k.p.k., poprzez rażąco nieprawidłowe wymierzenie skazanemu przez Sąd II instancji rażąco niewspółmiernych kar:

a. w punkcie 2 c/ wyroku Sądu Apelacyjnego – 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 30 złotych;

b. w punkcie 2 d/ wyroku Sądu Apelacyjnego – karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

a w konsekwencji kary łącznej 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji gdy stopień społecznej szkodliwości czynu zabronionego przypisanego skazanemu, stopień jego zawinienia uzasadniają wymierzenie kar łagodniejszych, tj. za czyn opisany w punkcie 2 c/ wyroku Sądu Apelacyjnego 1 roku pozbawienia wolności; za czyn opisany w punkcie 2 d/ wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności, która powinna być następnie połączona w ramach kary łącznej na zasadzie zbliżonej do zasady absorpcji w wymiarze 1 roku i 3 miesięcy; powyższe uchybienie miało istotny wpływ na wynik sprawy, albowiem Sąd II instancji, eliminując z opisu

stwierdzenie, że skazany dopuścił się czynów, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, a nadto z podstawy prawnej skazania i wymiaru kary za te czyny eliminuje art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 2 k.k., powinien być wydać odmienny wyrok i zmniejszyć tym samym karę opisaną w powyższym zakresie, względnie uchylić zaskarżony wyrok w całości lub w części;

V. rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mogące mieć wpływ na treść orzeczenia: art. 170 § 1, 1a i 2 k.p.k. poprzez oddalenie większości wniosków dowodowych skazanego z motywacją nie znajdującą żadnej podstawy prawnej, w szczególności, że okoliczność, która miała być udowodniona, ma istotne znaczenie dla ustalenia, czy został popełniony czyn zabroniony, czy stanowi on przestępstwo i jakie. Nieuwzględnienie wniosków dowodowych spowodowało, iż skazany L. C. pozbawiony był możliwości całkowitego wykazania, iż nie brał on udziału w procederze przestępczym jaki mu się zarzuca i tym samym jednoznacznie pozbawiony został możliwości obrony w tym zakresie;

VI. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 86 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji nieorzeczeniu kary łącznej grzywny przez Sąd Okręgowy w Płocku wymierzonej w punktach która powinna być następnie połączona w ramach kary łącznej na zasadzie zbliżonej do zasady absorpcji w wymiarze 150, ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 30 złotych.

Na podstawie tak sformułowanych zarzutów autor kasacji wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedziach na kasacje, wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacje są oczywiście bezzasadne, co uprawniało do ich oddalenia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Lektura obu kasacji prowadzi do wniosku, że główny kierunek wyrażonej w nich argumentacji sprowadza się do polemicznej i na ogół ogólnikowej krytyki oceny dowodów dokonanej przez Sądy orzekające w sprawie i wyprowadzonych z niej ustaleń faktycznych. Należy podkreślić, że wykazanie wadliwości procedowania sądu odwoławczego w zakresie weryfikacji oceny dowodów przeprowadzonej przez

sąd I instancji wymaga wykazania konkretnych uchybień w stanowisku sądu *ad quem*, polegających na błędzie dowolności, bezpodstawności danego twierdzenia lub logicznej sprzeczności bądź braku rozważań co do danej kwestii podniesionej w rozpoznawanym środku odwoławczym. Skuteczne zakwestionowanie jakości kontroli instancyjnej w tym zakresie nie może – jak uczyniono to w rozpoznawanych w niniejszej sprawie kasacjach – sprowadzać się do polemiki z oceną dowodów lub ich weryfikacją, wyrażeniu własnego stanowiska obrony co do konkretnych dowodów. Jak wskazuje się w orzecznictwie: „Kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych. W żadnym razie nie jest wystarczającym do uwzględnienia kasacji oparcie się przez jej autora na prezentacji własnych ocen materiału dowodowego i własnych wniosków z tych ocen płynących, bez wykazania uchybień - i to rażących - w procedowaniu bądź rozumowaniu sądu odwoławczego, które w dodatku mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2024 r., III KK 406/23, LEX nr 3715944*).

Odnosząc się do zarzutów sformułowanych w kasacji obrońcy P. W., zauważyć należy, że zostały one sformułowane w bardzo ogólny sposób, zaś ich doprecyzowanie w uzasadnieniu nadzwyczajnego środka zaskarżenia sprowadza się li tylko do wyrażenia własnej oceny w zakresie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz krytyki stanowiska Sądu odwoławczego w zakresie weryfikacji oceny dowodów przeprowadzonej przez Sąd I instancji. Sama zresztą konstrukcja zarzutów jest wadliwa, a niekiedy nawet nie przystaje do podstaw kasacji, określonych w art. 523 k.p.k. Trudno bowiem dociec, w czym obrońca skazanego upatruje, formułując dwa pierwsze zarzuty, naruszenia zasady bezpośredniości w powiązaniu z zasadą obiektywizmu, skoro Sąd odwoławczy nie przeprowadzał czynności dowodowych na rozprawie apelacyjnej. Trzeci zarzut, w którym wskazano na błąd w ustaleniach faktycznych jest więc również oczywiście bezzasadny i nie przystaje zresztą do specyfiki postępowania kasacyjnego, którego zasadniczym przedmiotem jest warstwa normatywna, nie zaś płaszczyzna ustaleń faktycznych. Z kolei ostatni zarzut, w którym wskazano ogólnie na obrazę art. 433 § 2 sprowadza się do kwestionowania jakości kontroli instancyjnej poprzez

lakoniczne (jednym zdaniem) wyrażenie stanowiska co do jej pozorności (s. 6 kasacji), nie zaś do wykazania tego, że Sąd *ad quem* nie rozpoznał konkretnego zarzutu podniesionego w rozpoznawanej apelacji, co stanowi właściwą podstawę do stwierdzenia naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. i dopiero otwiera drogę do zbadania istotności wpływu tego uchybienia na treść wyroku, co dopiero może prowadzić do jego uchylenia.

Przechodząc od argumentacji przedstawionej w kasacji obrońcy L. C., zauważyć należy, że dwa pierwsze zarzuty mają charakter polemiczny, nie zaś problemowy tj. wykazujący wadliwość kontroli instancyjnej. Pomimo obszerności uzasadnienia kasacji znajdują się tam ogólnikowe stwierdzenia i rozważania dogmatyczno-prawne takiej samej natury. Licznie przywołane poglądy Sądu Najwyższego nie zostały odniesione do konkretnych uchybień, których miałyby się dopuścić Sąd odwoławczy. Uwagi te są na tyle ogólne, że z powodzeniem mogłyby zostać wykorzystane w innej sprawie karnej. Można zresztą odnieść wrażenie, że tak właśnie było, skoro autor kasacji wskazał, że „zarzuty apelacji odnosiły się do naruszenia art. 207 § 1 k.k. oraz art. 157 § 1 i 3 k.k. (...)” (s. 8 kasacji), co z oczywistych względów nie odpowiada realiom niniejszej sprawy, a biorąc pod uwagę obszerność zacytowanego stwierdzenia trudno mówić o omyłce pisarskiej. Z tego względu zauważyć jedynie wypada, że Sąd odwoławczy odniósł się rzetelnie do zarzutów apelacyjnych, weryfikując ocenę dowodów oraz poprawność rozumowania Sądu pierwszej instancji, w szczególności Sąd *ad quem* przeanalizował zeznania E. K., mając na względzie to, że jest to tzw. dowód z pomówienia oraz dostrzegając występujące pomiędzy jego relacjami nieścisłości lub luki, które jednak niebezpiepodstawnie zostały uznane za nieistotne dla kwestii ich wiarygodności. Trafnie bowiem wskazano na wielość zdarzeń o podobnym charakterze i odległych czasowo, co do których wypowiadał się ten świadek, a także zaakcentowano fakt, że pomiędzy składaniem poszczególnych zeznań upłynął pewien okres, co mogło stanowić wystarczającą podstawę do wyjaśnienia owych niespójności.

Dwa kolejne zarzuty sprowadzają się w istocie do kwestionowania wymiaru kary, co – biorąc pod uwagę treść art. 523 § 1 zd. II k.p.k. z oczywistych względów nie może przynieść oczekiwanego przez skazanego skutku. Zauważyć przy tym

należy, że wyeliminowanie z opisu czynu i kwalifikacji prawnej recydywy szczególnej może, ale nie musi rzutować na niższy wymiar kary za przypisane przestępstwo.

Za oczywiście bezzasadny należy uznać zarzut nr 5, który pomimo jego ogólnikowego zredagowania w *petitum* kasacji, nie został doprecyzowany w uzasadnieniu nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Jedynie wskazano tam na to, że „dowody te w sposób jasny i niezaprzeczalny podważały wiarygodność świadka K. (...)” (s. 18 kasacji), co jednak budzi oczywiste wątpliwości w kontekście zasad logiki. Skoro bowiem dany dowód lub dowody nie zostały dopuszczone przez sąd i przeprowadzone na rozprawie, to na jakiej podstawie obrońca antycypuje ich treść i doniosłość dla podważenia innego dowodu? Nieporozumieniem zdaje się twierdzenie wyrażone w tej części kasacji, że wnioski dowodowe „powinny być wzięte pod uwagę przy ocenie rażącego charakteru kar wymierzonych przez Sąd I instancji” (*ibidem*). Wobec braku choćby próby wykazania wadliwości oddalenia wniosków dowodowych a poprzestania jedynie na wyrażeniu ogólnikowego poglądu co do ich doniosłości, bez wskazania zresztą na konkretny wniosek dowodowy, brak jest pola do czynienia dalszych rozważań w tym zakresie.

Jedynie niebezpodstawnie obrońca skazanego L. C. wskazał w ostatnim zarzucie na obrazę art. 86 § 1 k.k. w zakresie nieorzeczenia kary łącznej grzywny. Trzeba jednak zauważyć, że konwalidacja tego zaniechania może być dokonana w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego, a zatem zbędne jest uchylenie orzeczenia Sądu II instancji w zakresie tego braku. Na marginesie wolno zauważyć, że uchybienie to stanowiło naruszenie art. 85 § 1 k.k., nie zaś art. 86 § 1 k.k.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, na mocy art. 624 § 1 k.p.k., zwalniając skazanego L. C. od ponoszenia wydatków postępowania kasacyjnego, obciążając nimi – w części przypadającej na ww. skazanego – Skarb Państwa, natomiast obciążając L. C. wniesioną opłatą od kasacji, zaś na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 633 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. obciążając skazanego P. W. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w części na niego przypadającej. O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu L. C. orzeczono na podstawie § 17 ust. 3

pkt 2 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2024.763).

[J.J.]

r.g.